

Nāves ēnā

Ne par Blaumaņa noveli būs runa, vienīgi par līdzību ar to. Latvijas sabiedrību ir saviļņojusi gaidāmā Āfrikas bēgļu uzņemšana. Tautas noskaņojums nav viennozīmīgs. Principā neviens neiebilst, ka jāpalīdz cilvēkiem, kas bēg no dažādas motivācijas izraisīto karu, politiskās un reliģiskās vajāšanas draudiem.

Ekonomists Aigars Plotkāns bēgļu uzņemšanu pamato ar morālu atbildību un solidaritātes pienākumu: „Mēs nevaram izglābt visus, bet varam kļūt par mājām 250 bēgļiem. Tas nav daudz prasīts...Nu neizskatās bēgļi...pēc laimes meklētājiem. Nemaz neizskatās.”

Atvainojos god. ekonomistam: neticu bēgļu interešu noteikšanai pēc viņu ārējā izskata, nu neticu.

Psihologijas profesore Vaira Vīķe - Freiberga kaunina latviski saprotošo sabiedrību: „Nav morāli simpātiski teikt, ka bēgļus nevaram atļauties”, bet Romas katoļu baznīcas priesteris Ilmārs Tolstovs ir kategorisks: „Baznīca ļoti skaidri atbild, ka bēgļi ir jāuzņem.”

Pēc tik tiešiem autoritāšu mājieniem, neērti domāt citādi. Un tomēr, jūtu nepelnītu netaisnību un pazemojumu, jo esmu pret bēgļu uzņemšanu. Ilgi domāju, kā savu „pret”argumentēt, un domas aizķērās aiz Blaumaņa „Nāves ēnā”.

Kad 1940.gada 17.jūnijā Staļina laupītāju ordas iebruka Latvijā, latviešu īpatsvars bija 81%. Pēc 50 okupācijas gadiem palikuši vairs tikai – 61,4%. Nogrimumšā 2.Pasaules karakuģa latviešu tautas glābšanas laivas-Latvijas valsts korpuss ir jūtami bojāts, pārlādēts ar svešas mentalitātes cilvēkiem un bīstami sasvēries. Šo bīstamo sānsveri palielina uz dzīvi citās valstīs emigrējušie 345 000 darba spējīgie. Vēl vairāk papildinot glābšanas laivu ar būtiski atšķirīgas mentalitātes balastu, tā nogrims. Vīzija par latviešu tautas izdzīvošanu un attīstību cauri gadsimtiem neatgriezeniski tiks pārvērsta populistiskā sauklī.

Bet, kā ir ar citu ES tautu glābšanas laivām? 28 ES dalībvalstīs pamatiedzīvotāji ir: virs 95% - 7 valstīs; virs 90% - 8 valstīs; virs 85% - 5 valstīs; virs 80% - 5 valstīs; virs 75% - 1 valstī; Igaunijā – 69% un Latvijā – 61,4%. Citām ES dalībvalstīm pieprasīt Igaunijai un Latvijai uzņemt bēgļus ar citu mentalitāti, neņemot vērā okupācijas un kolonizācijas rezultātā

radīto un nenovērsto būtiski atšķirīgo situāciju, ir netaisnīgi, negodīgi, cilvēciski un politiski amorāli. Nespēju argumentēti atteikties no bēgļiem, vērtēju kā atbildīgo Latvijas interešu aizstāvju vēsturiskās situācijas izpratnes, nacionālās pašapziņas, pašcieņas un atbildības trūkumu. To būtu jāatceras 13.Saeimas vēlēšanās.

Bēgļiem palīdzēt vajaga. Taču to jādara ar ilgtspējīgu mērķi. Āfrikāņiem tāds var būt tikai Āfrikā, tāpat kā čukčiem vai eskimosiem aiz Ziemeļu polārā loka, vai man kā latvietim – Latvijā. Āfrikas bēgļiem patvērumu jārada Āfrikā – piemērotā valstī vai no kādas valsts nopirktā teritorijā, radot pievilcīgu precedentu – iespēju patverties, izglītoties un pašiem uzturēt sevi, nevis meklēt izeju eiropiešu ģimenēs vai tikt noņemtiem noziedzību radošās apmetnēs neizbēgamai konfrontācijai ar pamatnācijām.

Andrejs Lucāns, Burtniekos

6.08.2015.

Andrejs Lucāns, Burtnieku nov., Burtnieku pag., z/s "Bušas", Valmieras raj., LV – 4206, E – pasts : andrejslucans@inbox.lv , k.t. – 6 42 00205